

MÄ SILMÄT LUON YLÖS TAIVAASEEN

D G A

1. Mä silmät luon ylös taivaaseen

D D/F# E⁷/H A
ja yhteen käteni lii-tän.

(H) Em A⁷ D D/F#

Sua Herra, ystävä lapsien,

G D/A A⁷ D
nyt hartain mielin mä kiitän.

2. Sua riemullista on ylistää,

ja mielelläni sen teenkin.

Ei sulta pieninkään unhoon jää,

vaan katsot myös vähäiseenkin.

3. Oi kiitos lahjoista, joita suot,

niin paljon hyvyyttä riittää.

Ja aina iloa uutta luot,

en osaa kaikesta kiittää.

**4. Mä taimi olen sun tarhassas
ja varten taivasta luotu,
sun armollisehen huomahas
jo syntymästäni suotu.**

**5. Mua suojaa sä, Isä armoinen,
sun Henkes voimalla vielä
ja tieni johdata taivaaseen,
iäiseen elohon siellä.**

Sanat Johan Ludvig Runeberg 1857

Suomentanut Julius Krohn 1880

Sävel Rudolf Lagi 1867

Fredrika (1807-1879) ja Johan Ludvig Runeberg (1804-1877) saivat yhteensä kahdeksan lasta, joista perhe oli menettänyt kaksi ennen kuin Runeberg kirjoitti tämän runon. Esikoistytär oli kuollut vuoden ikäisenä ja seitsemäs lapsi, poika kolmivuotiaana.

Tämä on ristiäisissä, pyhäkouluissa ja kansakouluissa paljon laulettu lasten virsi, joka otettiin virsikirjaan jo 1886.

Rudolf Lagi (1823-1868) oli Helsingin Nikolain kirkon eli nykyisen tuomiokirkon ensimmäinen urkuri.